

॥ ६ ॥ यशःख्यातिः सत्यंयथार्थप्रापणं दमोबासोद्विजयः शौचं द्विविधं ज्जलादिना बासं कामक्रोधादिराहित्यादांतरं आर्जवं अवक्रता मार्दवमिति पाठे अकूता न्दीरकार्यप्रवृत्तिवारकश्चेतो वृत्तिविशेषः
अचापलं मनसः स्थैर्यं दानं प्रसिद्धं तपः स्वधर्माचरणं ब्रह्मचर्यमुपस्थानिग्रहः तनवः शरीराणि ॥ ७ ॥ अहिंसा वाङ्मनः शरीरैः परपीडावर्जनं समतामानापमानादिष्ववैषम्यं शांतिश्चित्तनिग्रहः तपः कच्छ
चांद्रायणादि शौचं व्याख्यातं अमत्सरः परगुणानुद्वेष्टाऽसंतापः मत्सरस्तदभावः द्वाराणि धर्मप्राप्तिमुखानि ॥ ८ ॥ दिष्ट्यापंचसुरक्तोसि पंचस्वात्मदर्शनसाधनेषु शांतीदांत उपरतस्ति तिष्ठः समाहितो भूत्वात्म
न्येवात्मानं पश्यतीति श्रुत्युक्तेषु शमादिषु दिष्ट्या पूर्वपुण्यवशात् रक्तोसि तस्य फलं च षट्पदीजयः पद्यते प्राप्नुवंति देहिनिमिति पदानि षड्धर्मयोः शानायापि पासे शोकं मोहं जरां मृत्युमत्येतीति श्रुत्युक्ताः तेषां षण्णां पदा
नां समाहारः षट्पदी सात्वयाजिता तेषु षट्षट्षेपे पूर्वजातमात्रस्य ह्यशनापि पासे प्रथमं भवतः द्वेमध्ये शोकमोहौ शोकदृष्टवियोगजश्चित्तस्य संतापः मोहोऽतितापेन कार्याकार्यप्रतिसंधानशून्यत्वं एतेमध्ये म

यक्ष उवाच अहं ते जनकस्तात यमो मृदुपराक्रम ॥ त्वां दिदृक्षुः पुत्रासो विद्धि मां भरतर्षभ ॥ ६ ॥ यशः सत्यं दमः शौचमार्जवं न्दीरचापलं ॥ दानं तपो ब्रह्मचर्य
मित्येतास्तनवो मम ॥ ७ ॥ अहिंसा समता शान्तिस्तपः शौचममत्सरः ॥ द्वाराण्येतानि मे विद्धि प्रियो ह्यसि स दामम ॥ ८ ॥ दिष्ट्यापंचसुरक्तोसि दिष्ट्याते षट्प
दीजिता ॥ द्वे पूर्वमध्यमे द्वे च वृत्तिर्वाते सांपरायिके ॥ ९ ॥ धर्मो ह्यमिति भद्रं ते जिज्ञासुस्त्वामिहागतः ॥ आनृशं स्येन तुष्टोस्मि वरं दास्यामि ते नघ ॥ १० ॥ वरं वणीष्व
राजेंद्र दाता त्वस्मितवानघ ॥ येहि मे पुरुषा भक्तान्तेषामस्ति दुर्गतिः ॥ ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच अरणीं सहितं यस्य मृगो ह्यादाय गच्छति ॥ तस्या भ्रयो न
तुष्येन्न प्रथमोस्तु वरो मम ॥ १२ ॥ यक्ष उवाच अरणीं सहितं त्वस्य ब्राह्मणस्य हतं मया ॥ मृगवेषेण कौंतेय जिज्ञासासार्थं तव प्रभो ॥ १३ ॥ वैशंपायन
उवाच ददानीं त्येव भगवानुत्तरं प्रत्यपद्यत ॥ अन्यं वरय भद्रं ते वरं त्वमरोपम ॥ १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच वर्षाणि द्वादशारण्ये त्रयोदशमुपस्थितं ॥ त
न्नो नाभिजानीयुर्वसतो मनुजाः क्वचित् ॥ १५ ॥ वैशंपायन उवाच ददानीं त्येव भगवानुत्तरं प्रत्यपद्यत ॥ भूयश्चाश्वसायामास कौंतेयं सत्यविक्रमं ॥ १६ ॥

ध्यमेव यस्मिन् प्राप्नुतः प्राञ्चस्तु पंचसु महायज्ञेषु कामक्रोधौ लोभमोहौ मदमानौ च षट्षट्षदौ षट्षपदीं समतिक्रम्य मुच्यते नात्र शय इति व्याचक्रुस्तदध्यात्माधिकारोद्धूवैर् इति वाक्यशेषासां जस्याञ्चोपेक्षितं सांपरा
यिके जरा मृत्यु उत्तरे वयस्युपतिष्ठतः द्वे अंते सांपरायिके सांपरायः परलोकास्तं प्रति नेतुमुदिते सांपरायिके ॥ ९ ॥ धर्मो ह्यमिति भद्रं ते अहं धर्मस्तव पितास्मीति स्वरूपप्रकाशनं इति भद्रं ते इत्यनेन इति एव मुक्तप्रकारेण य
शः प्रभृतिभिर्दशभिर्धर्मतनुभिरहिंसादिभिर्धर्मद्वारैश्चोत्पन्नेनाष्टेन शमादिपंचकानुरक्तस्य षट्षट्षदीजयफलं भद्रं कल्याणं मोक्षसुखाख्यमद्वयसच्चिदानंदमात्रं ते तव अस्त्विति शेषः एवं प्रश्नानुवादमुखेन प्रतिपादितां
ब्रह्मविद्यां यशः सत्यं दमः शौचमित्यादि श्लोकत्रयेणोपसंख्यत्वाख्यायिका मनुसरति जिज्ञासुस्त्वामिहागत इत्यादिमा ॥ १० ॥ ११ ॥ अरणीं सहितं अरण्योः समारोपितमाग्निं यद्वा अरण्योः सहितं समुदायः
अरणीद्वयमिति यावत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अरण्ये गतानीति शेषः नः अस्मात् ॥ १५ ॥ १६ ॥